

PODRUHĚ NA SILNICÍCH

Jenom jeden týden měli naši nejlepší silničáři na odpočinek a na úpravu svých strojů po závodech v Hořicích. Už v sobotu dopoledne se opět potkávali na silnicích, vedoucích k místu druhého mistrovského závodu – na silnicích vedoucích do Znojma. Chyběli mezi nimi vítězové z Hořic, Šťastný, Havel i Malina, kteří nás reprezentovali v Holandsku.

Nikdo z jezdců neměl proti druhému tentokrát výhodu ve znalosti okruhu z minulých ročníků, protože trať byla nově vytyčena. Vedla přes Přímětice a před Znojmem uhýbala stoupáním k lesíku směrem na Kuchařovice. Města se nikde nedotýkala, i když ležela v jeho těsné blízkosti. To však nebylo její jedinou předností. Povrch byl opravdu velmi dobrý a všichni jezdci bez rozdílu se o něm vyjádřili pochvalně. Okruh byl také rychlý, měl tři ostré zatáčky, ostatní – kromě cílové – jezdili závodníci naplno. Měl 5508 m, výškový rozdíl činil 25 m a 80 procent povrchu byl hrubozrnný asfalt (zbytek asfalt jemnozrnný). Všechny obsahové třídy ho absolvovaly dvanáctkrát a jezdci se tentokrát stavěli na startovní čáru podle časů, dosažených v tréninku. Tím však jako by se

POŘADATELE

vyčerpali. Věnovali všechnu svoji pozornost úpravě trati a na ostatní jako by jim

dohodě s pořadateli se postarat o jeho přemístění na jiné, bezpečnější místo. První nastoupili na start jezdci

TŘÍDY DO 125 ccm

Při neúčasti Maliny předpokládali diváci, že jeho místo zaujme Bojer, který v Hořicích porazil Žípka o půl minuty. Ale o celém závodě rozhodl start. Bojer se trochu zdržel, zatímco Žípek se dostal okamžitě do čela a rychle se vzdalovat ostatním soupeřům. Bojer ho sice hlavně zpočátku silně dotahoval, ale takticky jedoucí Žípek si nenechal vzít svoji příležitost a vedení si udržel až do cíle. Ostatní jezdci zůstali nejméně o kolo zpět, což samo o sobě svědčí o tempu obou prvních jezdců. Také tentokrát si vedl velmi pěkně Hejmala, který odstartoval předposlední, ve druhém kole byl již desátý, ve třetím šestý a od

čtvrtého jezdil na 4. místě. Škoda toho nepodařeného startu, kterým diváci přišli o jistě zajímavý soubor mezi ním a Vavrlou, který v Hořicích skončil vítězstvím Vavry o pouhou desetinu vteřiny. Pospíšil dobře začít, ale pro poruchu na stroji musel odstoupit v polovině závodu.

Výsledky: 1. Žípek, CZ OHC 32:32,8 (průměrná rychlost 121,8 km/h); 2. Bojer, CZ OHC 32:37,8; 3. Vavřila, CZ OHC; 4. Hejmala, CZ OHC; 5. Valouch, CZ OHC; 6. Hejda, CZ OHC, všichni o kolo zpět.

VE TŘÍDE DO 250 ccm

očekávali diváci vítěze z trojice Slavíček, Srna a Helikar. Hned začátek byl však překvapující, když se mezi tyto jezdce zařadil Schifauer na svém novém dvoutaktu. Důsude s ním neměl pronikavějších úspěchů pro drobné závady, kdy buď nedojel, anebo mu stroj nepodařilo plný výkon po celý závod. V tomto pořadí projeli jezdci první kolo. Již ve druhém kole odstoupil se zadřeným motorem Srna a stejný osud postihl i Horváth v hlavním poli závodníků. Slavíček se svým soupeřem dostatečně vzdálil a svůj náskok si podle pokynů z depa bezpečně udržoval. Po šest kol se za ním držel Schifauer, teprve potom se prosadil chytře jedoucí Helikar a šel před něho. Zdálo se, že Slavíček je již jistým vítězem, ale v 10. kole musel i on odstoupit pro poruchu převodovky. Na třetí místo postoupil Rain na svém RAVO, které tentokrát jezdilo spolehlivě.

Výsledky: 1. Helikar, Jawa 31:49,8 (průměrná rychlost 124,5 km/h); 2. Schifauer, SN-Special 31:55,6; 3. Rain, RAVO 32:28,5; 4. Deliman, Jawa-CZ, 5. Pražák, Jawa, 6. Duboczy, CZ OHC.

VE STOPĚTASEMDĚSÁTKÁCH

přijel na start Parus tentokrát s velmi dobře připraveným strojem (ve třídě do 125 ccm se mu nepodařilo odstartovat) a do-

Start třídy do 125 ccm, Žípek (2). ujíždí vpřed, Bojer (1) teprve nasedá

už nezbyl čas. A přece stačilo mnohdy velmi málo a výsledky by byly velké. A je škoda, že si nechali to málo uniknout, a že se o celém uspořádání nemůže psát se stejnou chválou. Dvojnásobná škoda, protože uvítání ve Znojme bylo srdečné a pohostinné.

Tak především parkoviště. Bylo umístěno podél úvozové cesty plně kamení, do kopce a závodníci si natáčeli stroje jen s krajními obtížemi. Navíc právě středem parkoviště přicházeli diváci houfně na trať závodu. Samozřejmě těsně před zahájením, kdy jezdci měli nejvíce práce a potřebovali také nejvíce klidu a soustředění.

Dalším nedostatkem bylo depo pro mechaniky, kterému bylo vyhrazeno místo na vnějším konci cílové zatáčky, jež byla právě dosti rychlá a její povrch byl z jemnozrnného asfaltu. Již v tréninku si dva jezdci nedobrovolně opustili a místo tam depo zůstalo. Při závodě došlo k nehodě, kdy závodník nezvládl stroj a narazil na mechanika, opravujícího svému jezdci motocykl. Naštěstí bylo zranění mechanika lehkého rázu, takže byl po ošetření propuštěn z nemocnice. Ale mohlo to dopadnout hůře. Rovněž reakce některých příslušníků VB po nehodě a způsob, jakým vykazovali z depa ostatní mechaniky, nepůsobil právě příznivě, i když chápeme, že měli především na mysli jejich bezpečnost. Ale měli si umístění depa povšimnout dříve a po

SOUČEK VÍTĚZEM OPAVSKÉ SOPKY

Opavská sopka má mezi příznivci motostického sportu dobrý zvuk a v posledních letech si zde dávali dostaveníčko naši nejlepší terenaři. V letech 1957 a 1960 byla Opavská sopka oblastním podnikem; rozhodnutím ÚV Svazarmu se její jubilejní desátý ročník jel již jako jeden z podniků započítávaných do mistrovství CSSR.

Není náhodou, že uspořádáním letošního jedenáctého ročníku Opavské sopky v Otčicích u Opavy byl pověřen mladý AMK Sádrovcových dolů v Opavě-Kateřinkách. Jeho členové mají za sebou řadu úspěchů na poli výchovném a závodním. Mezi jinými vyučují i na školách v kroužcích budoucích motoristů. Pro motoristy zřídili svépomocnou dílnu, v níž si mohou motoristé udělat běžnou údržbu motocyklu či auta, v níž však také členové AMK sami v případě potřeby pomohou radou i skutkem. V dílně, která je k dispozici všem motoristům, byla zřízena i mycí rampa pro všechny druhy automobilů. Svazarmovci rovněž věnovali úpravě tratě závodu nespočet brigádnických hodin. Ale vraťme se k průběhu závodu.

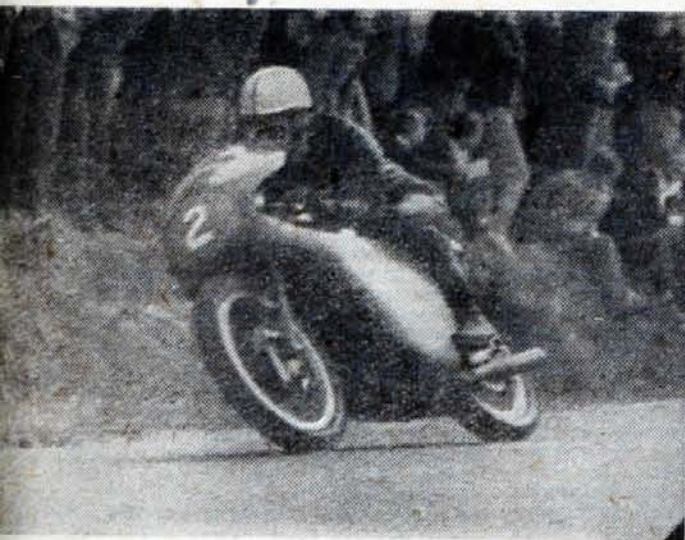
Ke startu v jednotlivých třídách bylo přihlášeno více než 90 jezdců z všech koutů naší vlasti, mezi nimi četní naši reprezentanti (Hřebeček, Souček, Rón, bratři Roučkové, Polánka, Zemen a další).

Jedenáctý ročník postrádal Válka a Pilaře, kteří startovali na mistrovství světa v Itálii a Čížka, jemuž nepříšeli stroj. Závod přesto neztratil na přitažlivosti a tak v neděli 8. července přišlo tento vrcholný motostický podnik na Ostravsku zhlédnout na 25 tisíc diváků, kteří byli svědky hodnotných bojů, vedených ve vysoce sportovním duchu. Jezdci jeli na ideální trati bez přímých úseků, se střídajícími se výškovými rozdíly. Délka jednoho okruhu měla 1980 m. Závod, kterému předcházelo doprovodní povinný trénink, byl zahájen ve 13,30 hodin.

Třída do 175 ccm

Na startu se sešlo 27 jezdců, mezi nimi B. a A. Roučka, Chasák, Zemen, Staněk, Polánka, Kvěch a další. Všichni závodníci jeli na motocyklech CZ. Těsně po startu došlo k první a jediné nehodě v tomto závodě, která vyřadila z dalšího boje Chasáka (výron kotníku) a Záka (zlomenina nohy). V první rozjížděce se rozpoutal tvrdý boj mezi A. Zemenem a Z. Polánkou, který vedl do šestého kola. Pak byl předstížen Zemenem, který si udržel setinový náskok až do cíle.

V druhé rozjížděce došlo po vyřazení Zemeny z dalšího boje k zajímavému souboru mezi Polánkou, B. Roučkou a Kvěchem,

Absolutní vítěz Helikar na Jawě 350

Schifauer na svém Speciálu

kázal, že je nejvážnějším aspirantem na obhájení mistrovského titulu. Vedení se ujal hned od startu a po celých 12 kol ho nikdo z ostatních jezdců neohrozil. Sledovat jeho jízdu bylo opravdu požitkem, neboť tady byl v dokonale rovnovaze výkon stroje i jezce. Také Kročka si udržel svoje druhé místo od začátku až do konce. Zato mladičká Staša musel po celý závod tvrdě bojovat a třetí místo obhájil o šest desetin vteřiny před Rybkou. V této souvislosti, kdy hodnotíme jeho sportovní výkon, musíme napsat, že 18letý Bohumil Staša jel velmi dobře, nezalekl se svých soupeřů a po celý závod bojoval. Při jeho mládí je to dobrou vizičkou do budoucna a jistě o něm ještě hodně uslyšíme. Je potěšitelné, že v souvislosti se silničními závody můžeme psát o nadějném dorostu. Kamarád jel pravidelně a zaslouženě si vybojoval páté místo před Chrappou.

Výsledky: 1. Parus, ČZ OHC 32:16,2 (průměrná rychlost 122,9 km/h); 2. Kročka, ČZ

32:57,2; 3. Staša, ČZ 33:45,2; 4. Rybka, ČZ; 2. Kamarád, ČZ; 6. Chrappa, ČZ.

K poslednímu závodu dne se na strojích

O OBSAHU DO 350 cem

seřadilo na startovní čáře 23 jezdců. Helikar, který dosáhl v tréninku nejlepšího času, Mrázek, který překvapil druhým místem v Hořicích, Schifauer s čerstvými vavřiny z druhého místa v dvěstěpadesátkách, Chalupník a další. Mávnutí praporek a jezdci vyrazili vpřed. První Helikar za ním Mrázek, Klátil a Kratochvíl. Průměrná rychlost hned zpočátku převyšovala 130 km/h. Mezi prvními čtyřmi jezdci nastaly rychle vzdálenosti, ale dalších pět se drželo v těsné závěsti a kolo po kole si několikrát vyměňovali místa. Bertoli, Hejmala, Chalupník, Schifauer a Hlaváč. Zatímco vpředu ujížděli závodníci s velkými rozestupy a Helikar si udržoval dostatečný náskok, souboj těchto pěti dalších vzrušoval diváky. Pořadí se neustále střídalo. V 10. kole odpadl Schifauer pro poruchu

na motoru a na skupinku se dotáhl Srna, jedoucí mimo součez na Jawě 250. To již bojovali závodníci v posledním kole a cíl se rychle blížil. Prvý jím projel Helikar v nejlepší době dře před Mrázkem, Klátilem a Kratochvílem. Z bojující skupinky za nimi si nejlépe vedl Chalupník a obsadil zasloužené a tvrdě vybojované páté místo.

Výsledky: 1. Helikar, Jawa 30:14,2 (průměrná rychlost 131,1 km/h); 2. Mrázek, Jawa OHC 30:51,4; 3. Klátil, Jawa 31:09,8; 4. Kratochvíl, Jawa OHC; 5. Chalupník, Jawa OHC; 6. Hlaváč, ČZ OHC.

Po čtrnáctidenní přestávce nastoupí jezdci k dalšímu závodu v Rosicích a o týden později v Jičíně, kde budou mít navíc mezinárodní konkurenci. Po dvou závodech je příliš brzy na nějaké hodnocení ale přesto se již rysuje na jedné straně spolehlivá forma našich reprezentantů a špičkových jezdců z minulé sezóny a nástup dalších závodníků, kteří se dotahují na špičku. Na druhé straně některým úspěšným jezdci z minulé sezóny se letos nevede.

Jan Šmíd

z něhož vyšel vítězně bravurně jedoucí Polánka.

Výsledky 1. jízdy: 1. Zemen 21:16,2, 2. Polánka 21:16,8, 3. B. Roučka 21:36,4, 4. Kvěch, 5. Staněk, 6. Šír.

Výsledky 2. jízdy: 1. Polánka 24:13,6, 2. B. Roučka 24:13,7, 3. Kvěch 24:13,8, 4. Staněk, 5. Rataj, 6. Kovář.

Celkové výsledky (2krát 9 kol): 1. Z. Polánka 45:30,4, 2. B. Roučka 45:50,1, 3. V. Kvěch 45:55,8.

Třída do 250 cem

V závodech dvěstěpadesátek se dostal ke slovu Zemen, který technicky a stylově čistou jízdou suverénně zvítězil v obou rozjíždkách. Překvapením první rozjíždky byl opavský J. Vicha na ČZ, který dlouho jezdil na třetím místě a v závěru obsadil 4. místo. Ve druhé jízdě se držel rovněž mezi prvními, ale pro poruchu stroje závod nedojel.

Výsledky 1. jízdy: 1. Zemen 23:31,2, 2. Polánka 23:33,6, 3. B. Roučka 23:46,4.

Výsledky 2. jízdy: 1. Zemen 24:51,2, 2. B. Roučka 24:52,0, 3. Staněk 25:34,0.

Celkové výsledky (2krát 10 kol): 1. Zemen 48:22,4, 2. B. Roučka 48:38,4, 3. Staněk 50:02,6, všichni na strojích ČZ.

Třída do 500 cem

Na start se dostavilo 27 jezdců, mezi nimi trojnásobný vítěz Opavské sopky, zasloužilý mistr sportu M. Souček. Asi po 50 metrech jízdy první rozjíždka došlo ke kolizi dvou jezdců – Matějky a Róna, kteří v závodech pokračovali, nemohli však již

zasáhnout do konečného pořadí. V 1. jízdě se hned po startu ujal vedení Souček, sledovaný Hřebečkem a Krajčovičem. Pořadí se do konce jízdy nezměnilo. Druhá rozjíždka se stala kořistí Krajčoviče, kterému se podařilo odsunout Součka na druhé místo.

Výsledky 1. jízdy: 1. Souček 25:39,0, 2. Hřebeček 25:48,4, 3. Krajčovič 26:09,2.

Výsledky 2. jízdy: 1. Krajčovič 26:05,0, 2. Souček 26:09,8, 3. Brabec 26:27,2.

Celkové výsledky (2krát 11 kol): 1. M. Souček 51:48,8, 2. E. Krajčovič 52:14,2, 3. J. Hřebeček 52:23,4, všichni na strojích ESO.

Nejúspěšnějším jezdci XI. ročníku Opavské sopky se stal znovu ZMS Míla

Souček, který stanul již počtvrté na stupni vítězů. Hodnotíme-li průběh jedenáctého ročníku, možno říci, že jediným nedostatkem, na kterém však pořadatelé nenesou vinu, bylo, že z pěti delegovaných časoměřičů se dostavil jen jeden. To mělo za následek, že ani za dvě hodiny po skončení závodu nebylo známé konečné pořadí jezdců ve třídě do 500 cem. (Podle našich informací bude nutno napříště upravit starovací rovinku, která je krátká, a zajistit lepší průběh startů – pozn. redakce).

Další, v pořadí pátý závod, jehož výsledky se započítávají do mistrovství republiky v terénních závodech, se pojede dne 19. srpna v Zamberku.

Jiří Beneš

Výherci pěti motocyklů a dalších věcných cen

II. VELKÉ ČTENÁŘSKÉ ANKETY SVĚTA MOTORŮ

budou vylosováni 29. července 1962 ve Slaném

při FINÁLE MISTROVSTVÍ SVĚTA mužstev na plochých drahách

Začátek ve 20 hodin